

dima. Ne želi se ići u nepoznato. Lakše se osjeća u svojim ustaljenim oblicima i načinu života. Zato uvijek rađe ostaje kod njih nego da se upušta u rizik.

Pavao VI je nedavno u svom govoru istaknuo da je »život uvijek jedan rizik i da je Crkva po Koncilu ušla u svjesni rizik jer je to zahtijev njezine životnosti...« Vrijedi to koliko za cijelu zajednicu Božjega naroda toliko i za svakog njezinog člana.

Drugi je važan uzrok infantilizma želja za lagodnim životom bez odricanja, bijeg pred svakom žrtvom, lakoumnno prebacivanje odgovornosti na druge i trajno oslanjanje u životnim odlukama na mišljenja drugih.

A Deklaracija o kršćanskom odgoju traži da »pravi odgoj ide za izgradnjom ljudske osobe u vidu njezine konačne svrhe i ujedno u vidu dobrobiti društva kojega je čovjek član i u čijim će funkcijama kao odrasli čovjek sudjelovati... i rado se dati na posao oko promicanja općeg dobra. — (1) Dakle, kad se borimo protiv infantilnosti tada rastemo u zrelosti.

B.

ODGOVORI VIJEĆA ZA PROVEDBU LITURGIJSKE UREDBE U VEZI S »UPUTOM O ŠTOVANJU EUHARISTIJSKOG OTAJSTVA«

K br. 32

Kada se sveta pričest pod obje prilike smije dati svećeniku koji je već misio?

ODG. Uputa (32, 7) dozvoljava sv. pričest pod obje prilike đakonu i podđakonu »koji obavljaju svoju službu u pontifikalnoj ili svečanoj misi«. Tu se radi o onima koji su pravji (t. j. samo) đakoni i podđakoni. Dakle, ako neki svećenik vrši službu đakona ili podđakona, a već je misio ili će misiti, onda se ne smije pričestiti pod obje prilike. — Naprotiv, odredba je šira u slučaju koncelebracije (32, 8): »svima... koji obavljaju pravu liturgijsku službu«. U tom slučaju mogu svi, koji obavljaju liturgijsku službu, pričestiti pod obje prilike, pa i svećenici koji su već misili ili će misiti.

K br. 62

Jesu li pred izloženim Svetotajstvom dozvoljene molitve na čast Bl. Djevice ili svetaca?

ODG. Dosad je u nekim zajednicama ili posebnim skupovima bio običaj da su se pred izloženim Svetotajstvom molile molitve na čast Bl. Dj. Marije (npr. krunica), ili na čast svetaca, npr. litanije svetih, devetnica kao priprava na blagdan nekog sveca, itd.

Sada se pita da li je to u skladu sa slovom i duhom Upute. S jedne se strane napominje da u tekstu Upute nema o tome izričite zabrane. S druge se strane iste Upute »Za vrijeme dok je presveti Sakrament izložen sve treba biti uređeno tako da vjernici uronjeni u molitvu misle na Krista Gospodina« radije shvaćaju u užem smislu, kao da znače: »misle **jedino** na Krista Gospodina«.

Rječica »jedino«, koju često navode komentatori, iako se ne nalazi u tekstu Upute- dobro iznosi smisao zakona ... Cilj, se naime, zajedničkog klanjanja pred izloženim Svetotajstvom postizava kad se duh i molitva vjernika upravljaju prema euharistijskom misteriju, i to svetom šutnjom, čitanjem naročito Sv. pisma, pjevanjem i moljenjem.

Druge pobožne vježbe, iako dobre i vrijedne preporuke, privlače pažnju na razne predmete, stoga ih treba ostaviti za drugo doba, prije ili poslije klanjanja i blagoslova sa Svetotajstvom.

I samu Gospinu krunicu treba smatrati marijanskom molitvom, a ne kao da je upravljena Kristu. Ne stoji prigovor da se imaju razmatrati Kristova otajstva dok se izgovaraju riječi anđeoskog pozdrava. Bitni se naime dio krunice sastoji u ponavljanju molitve upravljene Bl. Dj. Mariji. Dapače, tu bi pobožnu vježbu na neki način trebalo uzeti u razmatranje (za njezino preurednje), da bi se postigla punija suglasnost između glasa i pameti molioća.

Smije li se Večernja pjevati pred izloženim Svetotajstvom?

ODG. U nekim se mjestima, naročito nedjeljom, neposredno poslije Večernje davao euharistijski blagoslov. Kad je bila izdana Uputa, katkad se to uredi na ovaj način: izloži se Svetotajstvo, zatim se pjeva Večernja i na kraju se daje blagoslov. Čini se, da to nije u skladu s onim što je gore rečeno. Stvar se može bolje urediti.

Euharistijski blagoslov ne smije izgledati kao zaključak Večernje. Bit će korisnije, ako nedjeljom on bude poseban liturgijski čin kojim se vjernici pozivaju da štuju Boga. Stoga se, nakon ispjevanje Večernje, može izložiti Svetotajstvo i, nakon šutnje kroz neko vrijeme, dati blagoslov. Ako se u Večernji čitalo Sv. pismo s homilijom, sigurno onda to ne treba ponavljati.

Još bi bolje bilo, prema raznim okolnostima mjesta i osoba, da bude neki razmak vremena između jednog i drugog čina.

K br. 62

Smije li se ispred pokaznice, kad se drži govor, postaviti zavjescisa?

ODG. Zabranjeni su govori pred izloženim Svetotajstvom. »Homilija ili kratki poticaji«, o kojima govori Uputa, nisu govori nego kratka tumačenja tekstova koji se čitaju, »koji treba da vode k većem cijnjenju euharistijskog misterija«. Dok se vrše ta tumačenja, ne treba pred pokaznicom stavljati bilo kakve zavjesice, kao što se ne stavlja dok se čita tekst Sv. pisma.

K br. 65

Je li dozvoljeno Svetotajstvo, kad je dugo izloženo, pohraniti u svetohranište više od dvaput na dan?

ODG. Poteškoća dolazi, što se u današnjim prilikama mogu teško naći brojnije skupine koje će se trajno klanjati kroz nekoliko sati, nego u samo neko doba, npr. ujutro rano, oko podneva i u večernjim satovima.

Nakana je zakona da se izbjegava svečano izlaganje, možda i s nekim vanjskim sjajem, a samo s jednim ili drugim prisutnim klanjaocem. Zgodnije je, ako se može, rokove zajedničkog klanjanja odrediti za stanovite satove i na te uputiti velik broj klanja-

laca, radije nego te satove odrediti na male skupine za različite preko dana. U tom se slučaju Svetotajstvo može pohraniti u svetohranište za vrijeme noći i dva puta u danu. Treba izbjegavati češće izlaganje.

U redovničkim zajednicama, koje prema svojem pravilu imaju svagdanje jednodnevno klanjanje, čini se da se ne protivi zakonu iako vrijeme zajedničkog klanjanja cijele zajednice manji broj članova obavlja klanjanje pred Svetotajstvom naizmjenice.

SADRŽAJ VIII GODIŠTA »SLUŽBE BOŽJE«

Balić, o. Karlo		
Dopis	2	167
Bea-Krilić		
Značenje međusobnih posjeta između Carigrada i Rima	2	159
Beier, W. - Carev F.		
Novost iz Kumrana	3	235
Berith		
Novi trijumfalizam	1	3
Mjesto lomljenja štapova	4	241
Bošnjak, dr Srećko		
Kako je to lijepo	2	115
Svećenik danas	2	145
Tijelo Kristovo	4	316
Hrvatski prijevod kanona	5-6	361
Brzić, Žarko		
U obranu doživljene liturgijske molitve	4	271
Carev, o. Franjo		
Putokazom Biblije	2	128
IV zasjedanje Vijeća crkava	4	313
Čelkanović, M. V.		
Za što bolji prijevod kanona Mise	2	103
R. Brajčić: Tro-osobni Bog	2	162